mirũ ſi aliud ĩ deuoluto. nã papa dãdo executorẽ ad ꝓuidẽ-dũ auferebat collatori p̄tãtẽ. de ꝯceſ. p̄ben. ſi capitulo. li. vi. ex q̃ ꝗ collatio de illo deuoluta ẽ ad papã ꝯferat executor. vt ſic. lꝫ alˀs in bñficijs fiat ſtricta interp̄tatio. e. ti. ꝗuis. lib. vi. hic tñ fit larga ꝯ ꝯcedẽtẽ. de ꝯſuc. cũ dilectꝰ. facit etiam hec lr̃a ad q̃onem not. de of. le. c. i. li. vi. ſ. ꝙ legatus pape poſſit talia bñficia ad papaꝫ deuoluta conferre ꝑ ferẽ tñ delegatus q̃ ad illa que ſibi ſp̄alr ter ſunt ꝯmiſſa. ꝟ of. le. ſtuduiſti. ꝛ facit ꝟ re. iu. genere. li. vi.

a Ep̄i. primi collatoris q̃ puto neceſſariũ. ſi eñi de archidiacono vel capitulo ad ep̄m ꝛ demum ꝑ ipſius negligentiã gradatim ad papam eatur nõ confert executor. cui ad collationem ep̄i ſcribebat.

epĩ[a] ꝛ alioꝝ in hoc eidẽ ſucce-dentiũ[b] negligentia collõ fue-rit deuoluta. Idem.

Si iuxta[c] nr̃i formã man-datiᵈ canonicatũ ꝛ p̄ben-dã[e] eccl̃ie rutinẽſis adeptꝰ dignitatẽ quã duxerit acceptandã ibidẽ expectet archidiaconatũ[f] ibi[g] pꝰ[h] vacãtẽ ñ obſtãte ꝙ certa ſit ſibi annexa[i] p̄bẽda poterit[k] acceptare. p̄maqꝫ p̄bẽda hoc ipõ[l] vacabit[m] ꝙ ſecundã cũ archidiaconatu predicto pacifice fuerit aſſecutus.

Cle. v. in concil. vienen.

b Succedẽtiũ. ꝛ ſic habemꝰ p̄mo tp̄s ep̄i. ſecũdo tp̄s medium alioꝝ facientiũ gradũ inter ip̄m ꝛ papã. tertio tp̄s pape primo ꝛ vlti. tp̄e ꝯfert executor. medio vero nõ. ꝛ ſemp intelligas vbi tp̄s acceptationis elapſum non impediat executorem. ꝯ. ti. ꝑxi. c. vno.

c Si iuxta. adeptus in eccl̃ia dignitatẽ hñteꝫ p̄bẽdam annexam ꝑdit primã p̄bendã quã habebat in illa. Mãdati. nõ ſolũ ſ̃m vnã lecturã factũ narrat prout acciderat in hac eccleſia de qua loq̃r. ſꝫ etiã fortificat dubiuꝫ q̃ fortiꝰ ſi ex receptiõe capituli vl̃ aliẽ habeat hãc canoniam ꝛ p̄bẽ. fa. e. ti. c. añpe. li. vi. vbi eñi auc̃te ap̄lica p̄bẽdaꝫ expectãs ꝯſecutꝰ ẽ vnã nõ videbaẽ ꝙ aliã cõſeq̃ poſſet. fa. e. ti. nõ põt. ij. rñ. li. vi. cũ ꝯcor. Sed cũ adhuc pẽderet gr̃a in p̄te p̄ncipaliori ꝛ facta fuiſſet ſup̄ vtroqꝫ vno cõtextu equum fuit vt p̄ma dimiſſa ſecundã ꝯſequi poſſet. Alia lectura ẽ ꝙ iſte tex. ponat ius quaſi dicat ex quo papa de dignitate ꝛ p̄benda ſibi voluit ꝓuideri ꝯſequiẽ dignitatẽ habẽtẽ p̄bendã annexaꝫ lꝫ p̄rꝰ aliã fuiſſet adeptꝰ. ſꝫ vbi ſolũ de dignitate ſcribebat. nõ poterit cõſeq̃ dignitatẽ habẽtẽ p̄bendã annexã. cũ ꝟ papa nõ intenderet egeret declaratiõe. Suadet tñ eq̃tas ꝙ decre. locũ habeat ſiue ex vnico reſcripto debeaẽ vtrũqꝫ ſiue ex diuerſis ſucceſſiue ſola dignitas debeatur per reſcriptum alˀs habenti prebendam ab ordinario collatore.

e Acceptãdã. de quo dic vt. ꝯ. ti. i. c. vno. ꝛ idẽ puto ſi ñ haberet bñficiũ acceptãdi ſꝫ deberet p̄ma vacãs cũ rõ ſit eadẽ ꝛ fortior. q̃ aũt hic dr̃ de p̄tãte acceptãdi reſpicit dignitatẽ p̄bendã ꝗ q̃ prius vacauerat neceſſe habuit petere ne ſibi fieret p̄iudiciũ ꝑ decre. ſi clericꝰ. e. ti. li. vi. vr̃ tñ ꝙ ſi habẽs canonicatum ꝛ ius ad p̄bẽdã primo vacãtẽ ꝛ ad dignitatẽ quã duceret acceptandã p̄bendã que primo ſine dignitate vacauit noluerit petere ꝓteſtans ꝙ hec faciebat. q̃ oĩs dignitates eccleſie prebendas habebãt annexas, ꝛ totũ ſimul conſequi valebat ſatis eſſet hec iuſta cã ad negligentiã excludẽdã cum mutationes beneficioꝝ nec populo nec iuri ſint grate. xxi. q. i. c. i. de tranſla. quanto. ſed ſi poteſtas acceptandi reſpiceret etiam prebendam. tunc nullum dubium.

f Archidiaconatũ. ſcꝫ poit. nã idẽ ĩ q̃uis alia dignitate.

g Ibi. in eccleſia illa. ꝛ vide. ꝯ. de reg. iur. c. i.

h Poſt. datur intelligi ꝙ ſi prius vacauerat cum ſua p̄benda ꝛ ipſe ſciens recipit aliã prebendã in acceptatione archidiaconatus ſibi viam precluſiſſe videtur.

i Annexa prebenda. iſtud inducebat dubium. ſi enim non fuiſſet annexa retenta prima p̄bẽda conſequeretur dignitatẽ ſine p̄benda que cũ illa vacauit. e. ti. q̃ ſepe. li. vi. ſed cum dignitatẽ ſine p̄benda non poſſit habere propter annexionem nec duas p̄bendas in eadem eccl̃ia. de cõceſ. preben. litteras rõne annexi principali impediri vr̃. ſed ꝓmpta eſt prouiſio. ſ. vacationis p̄me quã ſubmittit. Sed quid dices in caſu ꝯuerſo adeptus ſum dignitatem ꝑ reſcriptum apoſtolicuꝫ. expecto ibi prebendã cum beneficio acceptãdi. vl̃ ſiue vacat p̄bẽda cũ dignitate cui eſt annexa nunquid prima dignitate dimiſſa cõſequi potero hanc p̄bendaꝫ cũ ſua dignitate. puto ꝙ nõ quia nõ eſt eadẽ rõ principalis ad acceſſoriuꝫ ꝛ acceſſorij ad principale. de conſe. ecc. vel alta. c. vno. li. vi. facit. e. ti. quia ſepe. ꝛ. c. ſuper. eo. de re. iur. acceſſoriũ. eo. li. cum concor.

De conceſſione prebende et eccleſie vacantis Rubrica.

Cum[n] ei quẽ ĩ ſcia reputamus[o] idoneuꝫ[p] ſi[q] ꝑ inquiſitõem[r] executorꝭ ſibi deputati a nobis reptus fuerit eſſe vite laudabilis ꝛ cõuerſatiõis honeſte. de beneficio[t] certi valoris[s] alicubi prouideri mandamus adijciẽtes[t] ꝙ de bñficio minorꝭ valoris poſſit eidem ſi[v] voluerit ꝓuideri ac exnũc[x] ẽt mãc decernẽtes ꝛ irritũ ſi ſecꝰ a quoq̃ꝫ q̃uis auc̃te contigerit

k Poterit. q̃ intellige vbi alteri non debetur ex prioritate temporis vel prerogatiue gratie vel alio iure.

l Hoc ipõ. patet ꝙ in prebendis eiuſdẽ eccl̃ie ipõ iure ꝑ receptionem ſecunde vacat prima.

m Vacabit. nõ eñi poſſet eſſe triplex in eccleſia ſine diſpenſatione papali. nec valet in hoc cõſuetudo de ꝯſue. c. i. li. vi. ꝛ no. ꝙ plus abhorrẽt iura que ĩ habere duas p̄bẽdas ĩ vna eccleſia q̃ꝫ alˀs habere duo curata. primũ eñi nõ licet etiã iure annexionis quã habet p̄benda ad dignitatẽ. vt hic. ſed ſecundum licet iure annexionis quã haberet curatũ ad p̄bendam. e. ti. ſup̄ eo. li. vi. ꝛ facit ad opinionẽ quã teneo in decre. lr̃as de conceſ. p̄ben. ſequendo Inno. ſ. ꝙ in duabꝰ canonijs eiuſdem eccleſie nõ poſſit ep̄s diſpenſare. licet diſpenſare poſſit in canonia ꝛ ꝑſonatu vel officio. rationem huiꝰ ibi plene ſcripſi ſup̄ vlti. glo.

n Cum ei quẽ. decretũ ꝯditionale añ ꝯditionis euentũ nõ afficit p̄tãtem ordinarij vel alterius collatoris. ſecꝰ q̃ñ acceptationi bñficij tp̄s adijciẽ cuꝫ decreto ꝛ q̃ bñficiũ vacãs ab executore petit vel recipit. illud intelligiẽ acceptaſſe q̃ vacatio nota diciẽ expectãti. ex quo in loco bñficij publice ſcitur p̄tes patent. ſecundo ibi ſecus. tertia ibi quem etiam. quarta ibi ceterum. ꝛ determinãt caſus dubios circa decre. q̃ cunctis. e. ti. li. vi.

o Reputamus. ꝑ relationẽ examinatoruꝫ ad hoc deputatoꝝ quibus crediẽ. ꝛ eſt iſta forma pauperũ in qua fit examinatio quõ legant cantent ꝛ conſtruent.

p Idoneum. iunge hic litteram ꝓuideri mandamus de beneficio. ꝛc̃.

q Si ꝑ. ecce conditionem. de qua. ꝯ. loquitur.

r Inquiſitionem. an ad hanc vocanda ſit pars plene no. Io. c. eo. de of. dele. c. vno.

s Valoris. de penſione prouideri non poſſet. de preben. ꝗuis. i. li. vi.

t Adijcientes. niſi hoc fuiſſet additum beneficio minoris eſtimationis etiam ſibi volenti prouideri non potuiſſet. de preben. cui. de non. §. vlti. li. vi.

v Si voluerit. ſecunda conditio

x Ex nũc. ꝟ fortificabat dubiũ q̃ſi a tp̄e date papa voluerit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝙ decretū afficeret. ſ; ꝯtriū rn̄deꝛ ⁊ ſupplemꝰ ex nūc vt valeat ex tūc. fa. d̄ vo. ⁊ vo. re. l; ad fi. ⁊ ſic faꝛ hec lr̄a ꝯ egi. ꝑ Inn. No. ⁊ Ab. i eo qđ ſcpſit de ap. ꝑterea. ij. ſup. x̄. excōicatum.

a Attētari. nō dicit etiā igranter. ⁊ tn̄ ex inferiorib' pꝫ ꝙ certis caſibꝰ h̄ decretū afficit. ꝑ qđ pꝫ ꝙ decretū pape afficit ignorātes. ⁊ de hoc de elec. ſi eo tpe. lib. vi. ⁊ probaꝛ de ꝑbē. c. pe. e. li.

b Effectū. al's fuiſſet editū ſup incerto e. ti. c. i. §. ſubiunctuꝫ in fi. li. vi.

c Exter. prima ſcꝫ ꝙ ꝑ executoris inqſitionē ſit reptus. ⁊c. vtile cōſilium ē ꝙ ſuper illa ꝓnunciet executor. vel ꝙ facta mētione d̄ illa inhibeat vel ſaltem ſuam poteſtatem inſinuet collatori al's nō facile forte conſtare poſſet conditionem extitiſſe.

attētariᵃ. Nā decretū hmōi in euentū dūtaxat predictarꝫ cōditionū ſuum ſortitur effectūᵇ anteꝗ̄ exterᶜ prima conditio bn̄ficiū pretaxati valoris ⁊ ēt minoris priuſꝗ̄ ſuā impetrās ſuper valore hmōi volūtatez declaretᵈ ꝯferri libere poterit ꝑ ordinariūᵉ aut aliū executorēᶠ a nobis ad ꝓuidēdū d̄ tali bn̄fi. deputatū. Secꝰᵍ autē fore cēſemusʰ cum decreto appoſito alicui prouideri mandamꝰ de beneſi. qđ īfra mēſēⁱ

d Declaret etiā i executoris abſētia dūmō d̄ ea ꝯſtet. vt .ſ.

e Ordinariū. h̄ ꝓbabamꝰ ꝑ ꝑdi. decr. i. e. ti. li. vi. ⁊ ſicut ibi decretū datū cū bn̄ficio acceptandi. an̄ acceptationē nō impedit ꝑtātem ordinarij. ita nec datum ſub cōditionibus iſtis vel alijs ante cōditionē euentum. dicam

f Executorē. ſi eni nō afficit ꝑtātem ordinarij. ḡ nec executoris alteriꝰ q̄ maior ē ordiario. de of. dele. ſane. ij. ⁊ cū h̄ oporteat intelligi de executore ſcđo. primus eni ꝯferret bn̄ficium etiā poſtꝗ̄ eueniſſet ꝯditio. Itē cū hic dicatur ꝙ ſecūdus cōfert ante cōditionis euentū ꝑ qđ a ꝯtrio inferꝛ ꝙ poſtꝗ̄ eueniſſet cōditio ꝑmi ꝯferre nō poſſet. Itē cū generaliꝛ d̄ executore loquaꝛ ꝑ qđ etiā executorē i forma gr̄e videtur includere hic vr̄ ſolui hic fuit diſputatum. an impetrans primo in hac forma pauperꝝ ꝑferaꝛ ſcđo q̄ ipetrauit in forma gr̄e in eadem eccl'ia vel ad collationē eiuſdē. ⁊ ponꝛ in mer. in lr̄a enim ſub ti. de ꝑben. hic eni vr̄ ꝙ dūmō ꝯditio ꝑceſſerit vacationē vel ſaltem collationē factā ſecūdo debeꝛ primo. facit de reſcrip. ſibi qui. li. vi. ſed ob. e. li. ⁊ ti. c. ſi ꝓ te. So. ibi cōditio pendebat ex alteriꝰ arbitrio. ita ꝙ illo recuſante nullum ius habebat impetrās. hic vero pēdet ex exiſtentia rei vt in primo caſu. vel ex volūtate ipſiꝰ cui facta ē gratia in ſcđo. Aliquibus vr̄ ꝙ ſcđs ipetrans an̄ cōditionē in forma gr̄e preferaꝛ ⁊ ſm̄ hoc licet hic prima ꝯditio q̄ ad idoneitatē ꝑſone ſit de ꝑſenti inquiſitio. tn̄ circa id fienda ē de futuro. De ſecūda etiam nō dubitaꝛ q̄n ſit de futuro. ⁊ ſ; hoc ſequereꝛ ꝙ ſi duo impetrauerūt ſub hac forma. ſi ſecūdus primo ꝑuenit ad conditionez erit potior cū prius ipſiꝰ decretuꝫ afficiat vt hic. facit ꝑdi. decre. ſi ꝓ te. ⁊ quod no. e. ti. ſi ſoli. li. vi. equū videꝛ qđ pꝛꝰ dixi vt ex q̄ ꝯditio primi ꝑceſſit collationē factā ſcđo. ꝑferaꝛ primꝰ ſcđo habēti formā gr̄e vel pauperꝝ nec verꝝ eſt ꝙ ſemꝑ debeaꝛ illi ꝓ q̄ prꝰ eſt affecta. vt ꝓbat ꝑdi. decre. tibi. ſic ergo ē fortior gr̄a ꝯditionata ex exiſtentia rei vel voluntate eiꝰ ꝓ quo ſcribiꝛ ꝗ̄ dependens ex voluntate tertij vt pꝛdixi. Sed fingas hunc caſū hꝫ. a. hāc formam pauperum in certa eccleſia. ſecūdo hꝫ. b. ſpecialē grāꝫ in eadē. ⁊ talē q̄ afficit vacāt bn̄ficiū in ipa eccl'ia. qđ ante primi cōditionē extante ordinarius ꝯfert. c. demū extitit conditio. poſtꝗ̄ executor. b. ſibi cōtulit illud. poſt que executor. a. primi illud ſibi contulit. q̄ritur cuius ſit beneficium. Dico ſm̄ predictam opinionē per decre. pe. de ꝑbē. li. vi. ꝙ primꝰ ē potior. collatio eni ordinarij facta. c. nō valuit. nec tenuit ipediente gr̄a illiꝰ. b. ꝓ q̄ bn̄ficiū illud erat affectū in eū caſū in quē non debebatur illi. a. effectus ergo cōditionis poſtea exiſtētis qui eſt vt decretū afficiat vt hic ꝑ illā collationē ipediri non potuit. collatio etiam facta. b. nō tenuit. ex q̄ prꝰ extiterat primi ꝯditio. ex quibus concludiꝛ qđ ꝑdixi. aſſurgat ḡ primꝰ ſecūdo ex cuiꝰ perſona ꝯſequiꝛ qđ al's ſibi ꝑuēſſet ⁊ eſt ſi. e. ti. auctoritate li. vi. ſi vero collatio facta. b. ꝑceſſiſſet conditionem primi tunc etiam planū eēt ꝙ. b. potior eēt i bn̄ficio ꝑ hanc lr̄am. Idem ſi tenereꝛ ſcđa opinio que hꝫ ꝙ forma gr̄e preueniens conditionem faciāt ſm̄ potiorem etiā in beneficio poſt conditionē vacante.

g Secus. hic approbat qđ no. ꝯ. e. ti. q2 cūctis. li. vi. i ꝑnc. ⁊ qđ no. archid. e. li. de ꝑbē. dudū. ⁊ dic ſecꝰ i hoc. ſ. ꝙ i caſu iſto nō valeret collatio ordinarij vel alteriꝰ executoris .ſ. mēſem facta l; ante acceptationē.

h Cenſemus licꝫ ꝑ hoc verbuꝫ videreꝛ ius nouum inducere cū tn̄ rō ſit antiqua. ⁊ directe ab olim inuenta fuerit hec forma cōtra decre. quia cunctis. vt ibi no. in .i. glo. puto ꝙ reſpiciat ꝑterita. ne cōtradicat hoc verbū qđ ſm̄ d̄riuatores ponꝛ etiā ꝓ iuſſu deliberatione eſtimatione ⁊ ſententie prolatione. ⁊ concor .ſ. proxi. rn̄. ⁊ dixi. ꝯ. eo. cō. de proba. litteris.

i Infra menſem. iſte terminus inualuit de ſtilo ⁊ more curie. Idem tamen dicas de quolibet alio termino maiori vel minori in litteris expreſſo. ſolet autem curia ſic ſcribere bn̄ficium eccleſiaſticum cum cura. ⁊c. etiam ſi dignitas. ⁊c. ſi qđ vacat ad preſens vel vacabit in tali. ⁊c. per qđ per te vel procuratorem tuum ad hoc legitime conſtitutum .ſ. vnius menſis ſpacium poſtꝗ̄ tibi vel eidē ꝓcuratori vacatio huiꝰ innotuerit duxeris acceptandum conferendum tibi. ⁊c. diſtrictiꝰ inhibentes venerabilibus. ⁊c. ne de illis interim etiam ante acceptationem huius diſponere quoquo modo preſumant. ac decernentes irritum ⁊ inane. ⁊c. tamen ex hac littera videtur ꝙ minus plena clauſula. ſ. habens mandatum cum poteſtate acceptandi ⁊ ſpacio temporis ⁊ decreto ſufficiat. Sed queritur an talis expectans poſſit acceptare poſt menſez beneficium adhuc vacās. videtur ꝙ ſic cum hec clauſula in ipius fauorem appoſita ad ligandas manus ordinarij in ipius expectantis odium non debeat retorqueri. de reg. iur. ꝙ ob gratiam. li. vi. cum ſuis concor. ⁊ hoc placet Archidia. de ꝑben. dudum. li. vi. ⁊ videtur expreſſum. e. li. ⁊ ti. ſi tibi abſēti. non credo ꝙ ſi clauſula reſeruationis ⁊ poteſtas executoris adiungitur beneficio vacaturo quod acceptabit impetrans .ſ. menſem. vt in textu ⁊ in forma quā ſuperius ſcripſi. ꝙ poſt menſem per expectantē acceptari poſſit beneficium vel ei cōferri. ⁊ tunc ad regulam ꝙ ob gratiam reſpondetur vt ibi nō ꝙ hoc inducit forma mandati. per decre. cui de non. de ꝑbē. li. vi. ad decre. ſi tibi. reſpondeo ꝙ loquitur cum collatio ꝑcedit acceptationem ſcilicet cum beneficiuꝫ ab ordinario pure confertur ⁊ poſtea ad acceptandum terminus aſſignatur tunc enim cum prima pura collatio per illius termini lapſuꝫ perempta nō ſit. prouiſus reintegra poſt terminum acceptabit. hic vero acceptatio precedit collationem. cuius faciende poteſtatem executor nō habet. niſi infra tempus limitatuꝫ fuerit acceptatum. fateor tamen ꝙ ita poſſet eſſe diuiſa reſeruatio a ſpacio temporis ꝙ locus eſſet opinioni contrarie. vt ſi dicatur beneficium quod in tali loco vacauerit quod duxeris acceptandum tibi conferendum collationi noſtre preſentibus reſeruamus. inhibentes ne infra menſem poſtꝗ̄ tibi d̄ vacatione conſtiterit aliquis de illo preſumat quacunꝗ̄ auctoritate diſponere. ⁊c. ponderetur ergo reſcriptorum tenor de priuileg. porro. ſi autem ſm̄ nouam formam papa dat canonicatum tunc ⁊ circa prebendam dat beneficium acceptandi infra menſem. tunc licet reſeruatio et executoruꝫ poteſtas adiungaꝛ prebende. infra mēſem acceptare poterit. vt ſupra dixi. ita ꝙ poſt menſem ex vi reſeruationis acceptari vel per

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a vacatiōis ipſius noticiaᵃ du
xerit acceptādū.vt appoſitio
mēſis eiuſdē aliq̄d afferatᵇ im-
petrāti. Quēᶜ etiā bñficiū qꝺ
acceptare poterat petēdo ſibi
ꝑ ſuū executoꝛēᵈ ꝯferri autᵉ re-
cipiēdo ſibi p̄ñtiᶠ collatū ipſuꝫ
ex hoc acceptare.⁊ collationē
taliter ſibi factam valere cenſe
mus. ❡ Ceterumᵍ vt tam diu-
turnis vacatiōibus ꝗꝫ fraudi-
bus ⁊ litibus occurratur.pꝛe-
dicte vacationi noticiaꝫ impe
trantem interpꝛetamur habe
re.ex quo ipſa vacatio in locoʰ

executoꝛē ꝯferre non poſſit.qꝛ tñ canonicus ē.ex vi canonica
tus videt̃ ꝙ ſi nullus ibidē expectat tps mēſeꝫ ſibi peteñti ꝑ oꝛ
dinariū ꝯferri dꝫ.⁊ cū decr.i.ꝙ alteri collata ñ tenet ꝑ decr.
ſi clericus.ij.rñ.de p̄bē.li.vi.ſed h̄ caſu poſſet q̄s dici ꝫ.qꝛ in
caſu decr.ſi cleric⁹.expirauerat ptāꝫ executoꝛis.ſꝫ h̄ adhuc
durat q̄ ad aliā q̄ va
cabit ſi acceptabit̃.ī.
menſem.nil ḡ mirū ſi
ibi oꝛdinari⁹ addit̃.
Itē ſicut nec ibi oꝛ-
dinarius hꝫ ptātē ſu
per neglecta ita nec
h̄.⁊ h̄ teneas.

a ❡ Noticia.h̄ deter
minabit in fi.⁊ nō qꝛ
in iſta foꝛma nō eſt lo
cus decre.ne captan
de.e.ti.li.vi.vt poſ-
ſit acceptare pꝛimuꝫ
incertū qꝺ vacabit.
illa eñi locū hꝫ vt ibi
patet cū ſimpliciter
ſcribit̃ d̄ bñficio qꝺ
duxerit acceptandū
tunc eñi pōt ſe foꝛtu-
ne ſubmittere acce-
ptādo p̄mū vacatu-
rum vel vlteri⁹ ex cā.ſed qñ ſcribit̃ de bñficio q̄ ad vacatio-
nis noticiā infra mēſem duxerit acceptādū.hec verboꝝ foꝛ-
ma nō patit̃ ꝙ vacaturū acceptet.fateoꝛ tñ ꝙ vacās pōt acce
ptare etiā ſi vacabit tpe grē.v̄bū eñi noticia vacatiōis p̄ſen-
tem ⁊ futurū inducit dūmodo vacet.de p̄ui.qꝛ circa.nec ob.
ſi p̄cedat v̄bū qꝺ vacabit in reſeruatiōe ſine v̄bo p̄ñtis tpis
ſi qꝺ vacat.nā illud vacabit qꝺ vacans repit̃.vñ dicit lex ꝙ
v̄bū opoꝛtebit tā p̄ñs ꝗꝫ futurū tps ſignificat.ff.de v̄.ſigñ.l.
v̄bū.in p̄n.ti.ad idē.e.ti.v̄bum erit ⁊ aliud ē dicere vacabit
aliud vacare inchoabit.⁊ h̄ ꝯuenit h̄ mēti.ſecus vbi mēs reſi
ſteret vt ibi.

b ❡ Afferat.ſi.de pꝛiui.ſi papa.li.vi.

c ❡ Quē etiā.ſumme vtilis fuit iſta ꝑticula.cuꝫ eñi executoꝛ
datus cū clauſula acceptādi ptātē nō hēat in ꝯferēdo bñficiū
niſi exꝗ fuerit acceptatū tota die collatiōib⁹ opponebat̃ ꝙ ñ
valebāt qꝛ ñ p̄ceſſerat acceptatio ⁊ qꝛ ipſi⁹ p̄cedentis accep-
tatiōis deficiebat.qñꝗꝫ ꝓbatio ſuccūbebat expectās.licꝫ igi
tur verbū accaptatiōis nō exp̄mat ſatis ē tñ ꝙ petit ꝯferri vl̄
recipit collatū.multa ſimilia colligas ex no.de his q̄ fi.a ma.
par.ca.ex oꝛe.de ap.ad audiētiā.⁊.c.dilecti.ij.vñ exꝗ ꝑ in-
ſtrumentū de ꝓmiſſiōe ꝯſtat p̄ſumit̃ interrogatiōnē p̄ceſſiſſe
inſti.de inuti.ſti.§.ſi ſcriptū.ff.de v̄.ob.ſciendū.ſic ſatis ē ꝙ
heres ſe imiſceat licet v̄bo nō adeat.inſti.de here.q̄li.§.pe.
ff.de acq̄.here.iulian⁹.§.ſi ſeruū.⁊.l.ſi q̄s extne⁹.§.interdum.
tñ qñꝗꝫ nō ſufficit facti ꝓſecutio.de ap.ab eo.i.rñ.lib.vi.de
ele.eccleſia.i.de bap.c.i.⁊ pe.ſed in decre.ab eo.eūdo ad iu-
dicē ap.nō ſatis fit iuri volēti ꝑ apl̄oꝝ delationē ipſum iudi-
cem inſtrui.electio ⁊ baptiſm⁹ foꝛmas hñt nec ſine illis ſuffi
ceret anim⁹ etiā de q̄ ꝯſtaret.ſꝫ cū h̄ ſolū de aīo ⁊ acceptatio-
ne querat̃.de illo ſatis ꝯſtat ꝑ h̄ exp̄ſſa.

d ❡ Executoꝛē.li-
cet petitio ⁊ collatio de q̄b⁹ h̄ loquit̃ req̄rāt executoꝛis p̄ñti
am cū alias de acceptatiōe nō apparet acceptatio tñ ſine p̄ñ-
tia executoꝛis fieri p̄t dūmō de illa fides fieri poſſit vt no.co.
ti.qꝛ cūctis.ad fi.li.vi.qꝺ etiā ibi placꝫ Inno.⁊ Hoſt.Arch.
et Guil.in ſpe.de actio.⁊ peti.§.pe.v̄.itē no.ad fi.licet com-
po.videat̃ velle ꝯ̄triū.de reſcrip.capl̄m in glo.magna circa fi
nem.v̄.q̄d ſi l̄re.

e ❡ Aut.nō altnatiuā ſufficit ḡ alterū.

f ❡ Pñte.idē in ꝓcuratoꝛe bñte ad h̄ ſpāle mādatū qꝺ ꝓbat
fili⁹ curie quē pꝛemiſi ⁊ ſcripſi de p̄ben.accedens.ad h̄ finis
huius.c.ibi vel ꝑ aliū ſicut ⁊ electio ꝑ ꝓcuratoꝛē fieri p̄t.de
ele.quia ꝓpter.⁊.c.pe.⁊ mrīmoniū ꝯtrahi.d̄ ꝓcu.c.fi.li.vi.
facit etiā.c.li.de re.iu.p̄t q̄s.⁊.ff.d̄ ꝓcu.ſi is qui ſtichū.⁊.ff.
dele.i.ſi ſit.§.ſi q̄s ita.nō ob.ff.de v̄.ob.l.vl.in p̄n.⁊.l.ſi ſti-
pulat⁹ fuerim in pꝛin.que nō loquit̃ in ꝓcuratoꝛe.

g ❡ Ceterū.equiſſima ⁊ expediēs fuit etiā hec ꝓuiſio.

h ❡ Loco.ſi locus vbi ſita eſt eccleſia careret habitatoꝛibus
ſatis videret̃ ponderāda noticia loci viciniozis.fa.ꝫ.e.com-
pi.de ſo.compe.ꝗꝫ-
uis.de ele.vbi peri-
culū.§.poꝛro.li.vi.

vel eccleſiaⁱ huiuſmodi bñficij
publice notaᵏ erit.imputꝫ qui
dem ſibi ſi hoc caſu quo de ip
ſius cōmodo agitur id qꝺ ꝑ ſe
vel per alium ſcireˡ potuerit ig
noꝛauit ❡ Cle.v.in ꝯci.vien̄.

De reb⁹ eccl̄e nō alienādis.

Monaſterioꝝᵐ ⁊ alia
rū adminiſtrationem
regl̄ariū diſpēdijs
occurrere cupiētes
ꝑpetuoⁿ ꝓhibem⁹ᵒ edicto ne q̄ſ
religioſusᵖ monaſterio pꝛioꝛa
tui eccl̄ie ſeu adminiſtratiōi ſ cui

i ❡ Vel eccleſia.no.
ꝑ alternatiuā ꝙ ſatiſ
eſt ꝙ ī eccleſia ſit pu-
blica licet loco vl̄ op
pido ſit occulta.

k ❡ Nota erit.foꝛte
q̄ ad hūc caſum indu
ciuſ ē rigoꝛ iſte ꝙ mē
ſis currat etiā ei qui
nō fuit ī culpa vt qꝛ
tātū diſtabat a loco
beneficij ꝙ poſt fac-
tam gratiā cum tunc
vacaret vl̄ paulop⁹
vacaſſet infra mēſeꝫ
id ſcire nō potuit.vl̄
ꝓcuratoꝛem hēbat ī
loco ſed moꝛtuus eſt
vel his ſi.per hoc tñ
ꝙ in h̄ caſu ſpālit̃ ſtatuit̃ vt ꝓbat l̄ra q̄ ſequit̃ in h̄ caſu ⁊ qꝺ
p̄cedit ibi p̄dicte vacatiōis nō recedo ab eo qꝺ no.de p̄bē.ſi
clericus.li.vi.h̄ eñi dat⁹ ē mēſis in l̄ris q̄ currit a tpe noticie.
Determiat ḡ qñ dicat̃ hr̄e noticiā in h̄ caſu.vbi v̄o ponit̃ ſim
plicit̃ negligētia ⁊ ſic nō ſe tāgit.Et idē dico d̄ his q̄ no.de re-
ſcrip.capl̄m ſup glo.⁊ ita dico etiā qꝺ h̄ dꝛ locū nō hr̄e in ca-
ſu decre.ſi pluꝛib⁹.de p̄bē.li.vi.vñ ſi papa ꝯtulit ꝓpꝛio mo-
tu p̄bendā ſi q̄ vacabat in eccleſia ⁊ duc eq̄les vacabāt noti-
cia vacatiōis poſtq̄ꝫ currūt.x.dies ꝓuiſo ad eligēdū nō reci-
pit̃ ꝑ hūc modū.qꝛ ibi foꝛſan tpe q̄ fiebat grā vel pꝛius erat
noticia vacationis de qua hic dicitur.quam foꝛſan impoſſibi
le eſſet ſcire ꝓuiſum infra decem dies ⁊ ſic in totum ſibi ꝑiret
pꝛiuilegium optandi qui non fuit in culpa ⁊ idem dico de ex-
ua.Io.q̄ incipit ſuſcepti circa mediū.ſed dato ꝙ h̄ ſubſit im-
poſſibilitas vel deſit culpa durat tamē circa alia bñficia p̄ui
legium acceptandi.facili⁹ ergo ꝓcedit hic iſte rigoꝛ vt in p̄n
ci.dixi.⁊ tamen ex littera ſequenti videtur colligi ꝙ vbi ita
deficit culpa ꝙ nec per ſe nec per alium ſcire potuiſſet non eſt
locus huic rigoꝛi.

l ❡ Scire poterat.imputatur ergo illi qui ſcire potuit inqui-
rendo.ſic etiam imputatur illi qui ſcire potuit ꝑitioꝛes cō-
ſulendo.ff.de bono.poſ.l.in bonoꝝ.vnde dicitur ꝙ vigilan-
tibus.⁊c.ff.de his q̄ in frau.cre.pupillus.

m Monaſterioꝝ.religioſuſ qui concedit alicui ad vitā
vel certum tempus iura redditus vel poſſeſſiōes
adminiſtratiōis cui pꝛeeſt ſuſpenſus eſt ab officio
niſi duo ꝯcurrant nec valet ꝯceſſio.duoſ caſus ex-
cipit ⁊ tria facit.pꝛimo pꝛohibet.ſecundo ibi ſi quis punit et
diſcernit.tertio excipit ibi verum.

n ❡ Perpetuo.i.generali vel perpetuo duraturo.de elec.vt
circa.⁊.c.perpetuo.li.vi.

o ❡ Pꝛohibemus.ſaltem quo ad penam fateri opoꝛtet.qꝺ ē
iuris noui editoꝛia.

p ❡ Religioſus.ſeculares ergo clericos nō comp̄hendit hec
conſtitutio ſed ſi tales conceſſiones faciunt.dic vt legitur et
no.xvi.q.i.poſſeſſiones.de his que fi.a pꝛela.continebat̃ ſi
alias alienāt.locus eſt canoni.xij.q.ij.monemus.c.ti.ſi quis
ſi locant.dic vt no.ne pꝛela.vices ſuas.

a ❡ Cuiuis.i.ſiue ꝑpetue ſiue tpali.maxime eñi ꝓpter obedi-
entiarios qui faciebant hos ꝯtractus reuocari timentes ad